

El jardiner del Botànic

ALS PARTITS DEL GOVERN VALENCIÀ
COMENCEN A PRENDRE EL CONTROL
ELS EXPERTS A PERDRE ELECCIONS I
GUANYAR CONGRESSOS. LA SEUA
LÒGICA DE PESSEBRE REGIRÀ
L'AGENDA DELS PROPERS MESOS

En la política valenciana sempre hi ha hagut una gran afició al bricolatge i en especial a la llanterneria. Però de jardiniers a la *res publica* valenciana no n'hi ha gaires i tot jardí necessita qui el cuide. Al meu país pegues allà on xafes entropesses amb una clau anglesa. Si vols foc, sempre pots trobar algú que tot just acaba d'encendre un bufador per escalfar alguna junta al congrés que està a punt de començar. Ací, no hi ha canonada que ens faça por i menys encara si la cosa va de fer un bon manteniment de la claveguera. Ara, si es tracta de matinar per regar la gespa amb la quantitat adient i a l'hora justa, acaronar les fulles de l'arbre amb un drap humit o parlar-li al ficus perquè no es mustie... no serà fàcil trobar l'home o la dona apropiat.

Potser vostè té al cap la imatge del valencià pacient que esperava els anys que calguera que el plançó de navelí esdevinguera un taronger en plena producció. Però això era abans, amiga Montserrat. Ara els valencians som més del caqui, arbre menys delicat i segons Cotino més rendible. I si ho diu Cotino, veritat és, que ell hi entén.

A curt termini és el que determina la política en els temps de Twitter. Necessitem resultats immediats, imatges, vídeos que donen ritme al *time line* de l'arrova tripartida. La gestió dels governs és devorada pel ritme frenètic d'una societat que, a força d'engolir en lloc de mastegar, està perdent el costum de tastar amb els queixals de l'enteniment la textura, el gust i bon estat d'allò que s'empassa. Però l'equilibri polític a l'esquerra valenciana és delicat i necessitarà un temps que alguns no estaran disposats a donar-li, necessitarà jardiniers i jardineres per sobreviure als vents que duran els congressos i les primàries que estan per venir.

JOSEP
MORENO

És cert que Puig i Oltra fan una parella bonica. Però ja tenien fills i filles el dia en què se'n van anar a viure junts al piset del Palau, i en el cas de Mónica de més d'un matrimoni polític. També és sabut que l'amor dels pares no inspira necessàriament sentiments fraternals entre els germanastres obligats a dormir junts a la cambra municipal després d'haver-se passat tota la primària i la secundària democràtica *posant-se a parir*. Allò "d'ara sou germanets i heu de deixar-vos les joguines" no està funcionant gens bé en una gran quantitat de municipis valencians, on alguns estan aprofitant l'avinentesa per ajustar-li els comptes a l'antic adversari cada cap que la mare no mira.

El PP confia que la lluita natural per ser la més gran, alta i florida de les tres branques que surten del tronc que es va plantar al Botànic provoqua una ten-

sió que acabe matant l'arbre. Ja ha passat abans a Galícia, Balears i Catalunya. Mentrestant, als partits del Govern ja comencen a prendre el control els experts a perdre eleccions, que sempre han estat els experts a guanyar congressos. La seua lògica de pessebre regirà, si ningú posa remei, l'agenda política dels propers mesos, potser anys, per a joia de la nostra dreta poliimputada.

Però el meu país necessita l'aïre nou que surt del pulmó de decència que és el del jardí Botànic. Valga com a exemple la reparació històrica a les víctimes de l'accident del metro de València, la justícia feta a la seua memòria i el reconeixement institucional a la lluita i a l'extraordinària defensa de la dignitat protagonitzada pels seus familiars. Per aquesta, i altres raons, si això no passa de ser un parèntesi, un breu descans a la gallega, la victòria de fa un any acabarà convertint-se, en termes històrics, en la pitjor de les derrotes.

Si en una sola legislatura la dreta valenciana recupera el poder institucional, mai tanta i tan vergonyosa causa criminal hauria tingut una pena política tan laxa. I pitjor encara, res no dissuadirà el PP valencià d'insistir i perfeccionar els seus pitjors mètodes si l'esquerra valenciana fracassa en la pròxima convocatòria electoral. Per conjurar-se contra aquest escenari cal menys llanterneria i més jardineria; més intel·ligència i menys ocurrència. Cal entendre que les prioritats de la ciutadania res tenen a veure amb les rancúnies acumulades pels qui, per ser ara part d'una nova majoria, de sobte han oblidat que continuen sent socialment minoritaris. Cal que, d'una maleïda vegada, algú tape la boca als llanterners per poder escoltar la veu del jardiner que viu al Botànic.

Consultor en comunicació